

РЕШЕНИЕ

№ 1492

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **7747** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение от 04.05.2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав, по н.а.х.д. № 11385/2011 г.

Касаторът счита, че районният съд неправилно е приел, че е налице трудово правоотношение без трудов договор. Твърди, че лицето, присъствало в търговския обект и извършвало продажби в момента на проверката, е действало безвъзмездно с цел да окаже помощ и съдействие. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”, не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от лице, имащо правен интерес и в

законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със съдебно решение от 04.05.2012 г. Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 122 състав, по н.а.х.д. № 11385/2011 г. е изменил Наказателно постановление № 23-2302640 от 14.03.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, като е намалил размера на наложената на касатора имуществена санкция от 3 000 лева на 1 500 лева. Санкцията е наложена за нарушение на чл. 62, ал.1, във връзка с чл.1 ал.2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал.3 от същия закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. От събраните пред районния съд доказателства се установяват следните факти:

Касаторът стопанисва магазин за строителни материали в [населено място]. На 08.02.2011 г. инспектор от дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област извършва проверка в търговския обект, където установява, че лицето Е. Д. А. работи като продавач от 07.02.2011 г. (с определено работно място и работно време, без почивен ден и без определено възнаграждение). Съдът е разпитал свидетеля Е. А., който е посочил, че е бивш съпруг на Т. Д. и ѝ помага безвъзмездно в търговския обект. Съдът не е кредитирал показанията на А. като противоречащи на дадената от него декларация. Настоящата инстанция не открива такова противоречие.

Нормата на чл. 61, ал. 1 КТ въвежда императивно задължение за двете страни по трудовото правоотношение (работник и работодател) да сключат трудов договор преди постъпването на работа на работника. Съдържането на трудовото правоотношение е посочено неизчерпателно в разпоредбата на чл. 66, ал. 1 КТ – място на работа, наименование на длъжността, срок на трудовия договор, основно и допълнително възнаграждение, продължителност на работния ден или седмица. Тези основни характеристики на трудовия договор не могат да се установят от саморъчно попълнената от Е. А. декларация от 08.02.2011 г. (няма посочени почивни дни, почивка в работния ден, нито трудово възнаграждение), нито от представените и приложени по делото други доказателства. Трябва да се посочи, че трудовото правоотношение е възмездно и че работникът престава труда си възмездно. По настоящото дело не са представени доказателства в подкрепа на посоченото. Поради това, неправилно районният съд е приел, че правоотношението между работодателя и работника разкрива съществените елементи на трудово правоотношение, по смисъла на чл. 66, ал. 1 КТ.

В административно - наказателната преписка не са събрани доказателства за уговорено възнаграждение между едноличния търговец и А.. Съгласно чл. 416, ал.1 КТ редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното, но тази презумпция е приложима в производството пред административния орган. В съдебното производство доказателствата не могат да имат предварително определена сила. Ето защо съдът е длъжен да събере всички относими доказателства и да ги цени в съвкупност по вътрешно убеждение. Твърдението, че А. и Т. Д. са бивши съпрузи, които са запазили добри отношения и си помагат безвъзмездно, не е подкрепено с доказателства. Това би могло да мотивира съда да приеме, че свидетелските показания на А. изграждат защитна версия, но в случая съдът не се е позовал на вътрешното си убеждение, а е приложил презумпцията на чл.

416, ал.1 КТ.

По тези доводи и аргументи и на основание чл. 221, ал. 2, във вр. с ал. 1, чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 04.05.2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, по н.а.х.д. № 11385/2011 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2302640 от 14.03.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.